

ת"פ (קריות) 17892-06-24 - מדינת ישראל נ' פלונית

ת"פ (קריות) 17892-06-24 - מדינת ישראל נ' פלונית/שלום קריות

ת"פ (קריות) 17892-06-24

מדינת ישראל

נגד

פלונית

בית משפט השלום בקריות

[25.11.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמת הורשעה במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת גניבה מרכב, לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין; נטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם, לפי סעיף 40(ב)(1) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019 (להלן - חוק שירותי תשלום); ופריצה לרכב, לפי סעיף 413 רישא לחוק העונשין.
 2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 25.5.24 סמוך לשעה 06:20, נכנסה הנאשמת לחצר בית המתלוננת דרך שער הכניסה שהיה סגור אך לא נעול, ופרצה לרכבה באמצעות פתיחת הדלת הקדמית שהייתה סגורה אך לא נעולה. הנאשמת גנבה מהרכב ארנק ובו כרטיס אשראי, תעודת זהות, שלושה כרטיסי מתנה מוטענים בסך כולל של 1,150 ₪ וכן 200 ₪ במזומן, באמצעותם רכשה סם מסוג קריסטל. בהמשך היום ניסתה הנאשמת בשתי הזדמנויות למשוך כסף בכספומט באמצעות הכרטיס שגנבה בסכומים של 507.90 ₪ בכל פעם, אך ללא הצלחה.
 3. בכתב האישום מתואר אירוע נוסף מיום 28.5.24 לפיו סמוך לשעה 23:40 ניסתה הנאשמת לפתוח דלת שער גינה שהייתה נעולה ומשלא הצליחה שוטטה ברחוב הסמוך. בהמשך ניסתה, שוב ללא הצלחה, לפתוח דלת רכב שחנה ברחוב, ולאחר מכן פרצה לרכב נוסף שדלתו לא הייתה נעולה. עובר אורח ניגש לנאשמת בעודה בתוך הרכב והיא יצאה ממנו ונמלטה מהמקום.
- חוות דעת פסיכיאטרית

4. טרם המענה לכתב האישום, הופנתה הנאשמת לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית. מטעמים של צנעת הפרט לא ארחיב ובתמצית ייאמר כי הנאשמת מוכרת למערכת הפסיכיאטרית שנים רבות, אובחנה בעבר כלוקה בהפרעה סכיזואפקטיבית, הפרעות מנטליות והתנהגותיות על רקע שימוש בסמים והיא אושפזה, לרבות בכפייה, עקב החמרות פסיכוטיות-אפקטיביות והתנהגות מסוכנת. כיום נמצאת הנאשמת תחת צו טיפול מרפאתי כפוי משנת 2020 ועד סוף שנת 2025. בבדיקה הנוכחית לא התגלו סימנים המצביעים על קיום מחלה או בעיה נפשית פעילה וצוין שאין עדות לקשר סיבתי בין מחלתה לבין העבירות המיוחסות לה וכי התנהגותה לא הוכתבה על ידי תסמינים פסיכויים. צוין כי הנאשמת אינה זקוקה לאשפוז פסיכיאטרי והמסגרת הנוכחית תחת צו טיפול מרפאתי תואמת את צרכיה. כן צוין כי היא זקוקה לטיפול במרכז גמילה מחומרים פסיכואקטיביים.
- תסקיר שירות המבחן
5. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינה של הנאשמת, וגם כאן לא ארחיב בדברים. בתמצית ייאמר כי הנאשמת כבת 39, גרושה ואם לשלושה ילדים בגילאי 8-11 שאינם בחזקתה. טרם מעצרה התקיימה מקצבת נכות נפשית ולא התגוררה במקום קבוע. צוין כי מגיל צעיר משתמשת הנאשמת בסמים ובשנים האחרונות היא עושה שימוש מאסיבי ואינטנסיבי בסמי רחוב שונים. לאור כך הוצע לה להשתלב בהליך גמילה אך היא התנגדה וציינה כי היא מעוניינת לחזור להשתמש בסמים עם שחרורה ממעצר. ביחס לביצוע העבירות הכחישה הנאשמת את מעורבותה וציינה שאינה זוכרת את האירועים (הערה: בדיון הבהיר הסנגור כי הנאשמת מקבלת אחריות ואין בדבריה משום חזרה מהודאה). הודגש כי הנאשמת מוכרת לשירות המבחן מהליכים קודמים, עברה הפלילי מכביד והיא ריצתה בעבר מאסרים בכליאה. קצינת המבחן התרשמה שענישה קודמת לא היוותה גורם הרתעה משמעותי עבורה וכי גישתה תוקפנית ומניפולטיבית וקיים סיכון להישנות עבירות בעתיד. משכך, לא ניתנה המלצה שיקומית.
- טיעוני הצדדים לעונש והראיות
6. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והשלימו על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו, חומרת העבירות ומדיניות הענישה ונטען כי מתחם הענישה בגין שני האישומים יחדיו נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. לאור העבר הפלילי ובהיעדר אופק שיקומי עתרה המאשימה לעונש מאסר למשך 18 חודשים והפעלת המאסרים המותנים במצטבר כך שסה"כ יוטלו על הנאשמת 31 חודשי מאסר בצד ענישה נלווית.
7. ב"כ הנאשמת עתר למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר ונטען כי מדובר בעבירות ברף חומרה נמוך, ללא גרימת נזק משמעותי. צוין כי מצבה הנפשי וההתמכרותי הם שעמדו בבסיס העבירות ויש לזקוף לזכותה את הודאתה. ברמה האופרטיבית ביקש הסנגור למקם את עונשה בחלקו האמצעי של מתחם הענישה ולהביא בחשבון את נסיבות חייה הקשות. ביחס למאסרים המותנים עתר הסנגור להורות על חפיפה ביניהם לאור העובדה שהם הוטלו במסגרת אותו התיק.
8. הנאשמת בדבריה האחרונים ציינה כי "אני רוצה להיות נרקומנית...אני רוצה רק סמים".
- דיון והכרעה
- קביעת מתחם הענישה
9. שני הצדדים עתרו לקביעת מתחם ענישה אחד לשני האישומים ואני מקבל טיעון זה, בהתאם למבחן הקשר ההדוק, וזאת בשים לב לסמיכות הזמנים והדמיון שבעבירות. אציין שלא נגרם נזק ליותר ממתלון אחד.
10. הערכים המוגנים בבסיס העבירות ברורים. מדובר בפגיעה ברכוש המתלוננים, בפרטיותם ובביטחונם כמו גם בתחושת הביטחון של הציבור בכלל. ביחס לנסיבות ביצוע העבירות אציין כי ההתפרצויות לרכבים לא בוצעו באלימות או אגב שימוש בכלי פריצה ולא נגרם כל נזק לרכבים, אלא מדובר למעשה "בניצול" העובדה שדלתות הרכבים היו פתוחות. עם זאת, אין מדובר באירועים ספונטניים אלא ניכר שהנאשמת "מחפשת את מזלה" תוך ניסיונות חוזרים למצוא רכב שאינו נעול. כן יש להביא בחשבון את הרכוש שנגנב באישום הראשון ששווי 1,350 ₪ ואת הניסיונות למשוך כסף בכספומט באמצעות כרטיס חיוב שנגנב. באישום השני לא נגנב רכוש וזאת בשל ערנותו של אדם שהבחין בנאשמת שנמלטה מהמקום. בעניין הסיבה בגינה בוצעו העבירות, דומה שאין מחלוקת בין הצדדים שברקע המעשים התמכרות קשה לסמים והעבירות באו לצורך מימוןם כפי שאף צוין בכתב האישום ביחס לקניית סם מסוג קריסטל בסכום המזומן שנגנב. נקודה נוספת הראויה להתייחסות היא מצבה הנפשי של הנאשמת. על בסיס הנתונים שהובאו בחוות הדעת הפסיכיאטרית ניתן להניח ברמת ההוכחה הנדרשת (מאזן הסתברויות) שהמעשים נבעו במידה מסוימת ממצבה הנפשי (בשילוב התמכרות לסמים) ועל אף שאין מחלוקת שהיא כשירה לעמוד לדיון, יש להביא נתון זה בחשבון במידה מסוימת. עם זאת, ראוי להדגיש כי עיקר ההתייחסות לנתון זה תהא בתוך המתחם ולא לעצם קביעתו.

11. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת אפנה לפסקי הדין הבאים: עפ"ג 37300-11-22 מחמד סלים נ' מדינת ישראל (27.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב ונידון למאסר בפועל למשך חודש ויום (בשל סירובו לבצע עבודות שירות). הנאשם הכניס את ידו דרך החלון האחורי של הרכב ופתח את הדלת. ערעורו נדחה ונקבע כי "העונש שנגזר על המערער הוא עונש מקל בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון אלו בהן הורשע המערער"; ת"פ 37469-09-23 מדינת ישראל נ' אד אברהם (13.5.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בגין התפרצות לחמישה רכבים על ידי פתיחת דלת שלא הייתה נעולה (נקבע שמדובר באירוע אחד). מהרכבים נגנב כסף מזומן בסכומים נמוכים; ת"פ 53593-02-23 מדינת ישראל נ' יובל אבדאייב (25.6.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהתפרצות לרכב, גניבה ושימוש בכרטיס חיוב ונידון לחמישה חודשי מאסר בפועל והופעלו מאסרים מותנים (כך שסה"כ הוטלו עליו 10 חודשי מאסר). באותו מקרה מדובר היה בפריצה לא אלימה שכללה פתיחת דלת רכב שהייתה סגורה אך לא נעולה וגניבת ארנק וציוד אישי. לאחר מכן עשה הנאשם שימוש בכרטיס חיוב שגנב. נקבע מתחם ענישה הנע בין עונש מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר; ת"פ 51986-02-24 מדינת ישראל נ' סמיון סגן (16.9.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל בגין התפרצות לרכב על ידי פתיחת דלת לא נעולה וגניבת ארנק ובו 240 ₪ וכרטיס אשראי. בהמשך ניסה הנאשם לעשות שימוש בכרטיס האשראי אך ללא הצלחה; ת"פ 60450-12-23 מדינת ישראל נ' דן ליוסטרניק (15.8.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל בגין התפרצות לא אלימה לרכב, על ידי פתיחת דלת לא נעולה; ת"פ 43223-01-24 מדינת ישראל נ' ארסן סטוגניב (12.3.23024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בפריצת לרכב, גניבה ושימוש בכרטיס חיוב ונידון לשישה חודשי מאסר והופעלו מאסרים מותנים (כך שסה"כ הוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל). הנאשם פתח דלת רכב שהייתה סגורה אך לא נעולה וגנב מתוכו ארנק ובו כסף מזומן, ציוד אישי וכרטיס אשראי בו עשה שימוש בסכום של כ-100 ₪. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 54635-12-23 מדינת ישראל נ' מיכאל פרוסקורובסקי (12.2.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל בגין התפרצות לרכב וגניבה. הנאשם פתח דלת רכב שהייתה סגורה אך לא נעולה, נכנס פנימה וגנב שטר של דולר. על הנאשם נגזרו 3 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 20309-10-24 מדינת ישראל נ' שחר (17.11.2024), בו נידון עניינו של נאשם שפרץ לרכב חונה שדלתו הייתה סגורה אך לא נעולה וגנב ממנו רישיון נהיגה ושטר כסף מזומן. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם, שלחובתו עבר פלילי מכביד, הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל.
12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את מכלול העבירות בנסיבות ביצוען, נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.
- קביעת עונשה של הנאשמת
13. ההגנה לא חלקה על כך שלא קיימים בעניינה של הנאשמת סיכויי שיקום המצדיקים הקלה עונשית, לא כל שכן חריגה מהמתחם ועתרה למקם את העונש בחלקו האמצעי. בכל מקרה, מסקנות התסקיר והתנהגות הנאשמת במהלך הדיונים (וראו דבריה האחרונים) מדברות בעד עצמן. יש להצר על מצב זה ודומה שלאור העבר הפלילי הרלוונטי, הרגלי צריכת הסמים והמצב הנפשי, נכון הייתה עושה הנאשמת לו הייתה מגייסת כוחות לצורך השתלבות בתכנית גמילה מסמים כפי שהוצע לה. ואולם, הנאשמת לא עשתה כן ומשכך אין מנוס מלגזור את דינה בתוך מתחם הענישה ואגב הפעלת המאסרים המותנים.
14. לצורך קביעת עונשה של הנאשמת הבאתי בחשבון את גילה (כבת 39), הודאתה בביצוע העבירות ואת נסיבות חייה המורכבות כעולה מהתסקיר. הנאשמת מתמודדת בשנים האחרונות עם מצב נפשי רעוע, היא אושפזה מספר פעמים לרבות בכפייה ונמצאת תחת צו טיפול מרפאתי (ובמעצר כעת). אכן, הנאשמת נושאת באחריות פלילית למעשיה והיא אף כשירה לעמוד לדין. עם זאת, בשים לב למחלת הנפש ממנה היא סובלת, דעתי היא שיש לראות במצבה הכולל כנתון רלוונטי לעונש אם כי באופן מתון (סעיף 40ט(6)+(7) לחוק העונשין; רע"פ 6640/14 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.2014); ע"פ 1727/14 מימון נ' מדינת ישראל (6.1.2015); ע"פ 1865/14 יצחק רוזנצוויג נ' מדינת ישראל (4.1.2016)).
15. מנגד, הבאתי בחשבון לחומרה את העבר הפלילי הכולל עבירות אלימות ורכוש בגין אף נשאה עונשי מאסר. כן תלויים ועומדים נגדה מאסרים מותנים בני הפעלה שלא היה בהם להרתיעה. הבאתי עוד בחשבון את היותה מכורה לסמים ואת המסוכנות לרכוש הציבור הטמונה בה, בין היתר בשל סירובה העיקש להיגמל מסמים.

16. המאסרים המותנים: נגד הנאשמת תלויים שני מאסרים מותנים, בני 3 ו-6 חודשים, אשר הוטלו בגזר דין אחד בגין אירוע עברייני אחד. כן תלוי ועומד נגדה מאסר מותנה נוסף, בן 4 חודשים, שהוטל בתיק אחר. המאסרים המותנים שהוטלו באותו גזר דין הוטלו בשיטה מדורגת, היינו מאסר מותנה בן 6 חודשים בגין עבירות רכוש מסוג פשע ומאסר מותנה בן שלושה חודשים בגין עבירות גניבה (רכוש מסוג עוון). דומה שמטרת הדבר הייתה ליצור מדרג ענישתי ההולם את העבירה שתפעיל את המאסר המותנה ולא להחמיר עד כדי ששני המאסרים המותנים יופעלו במצטבר. נתון זה תומך בחפיפה. ניתן אף לפרש את גזר הדין כך שהפעלת המאסר המותנה הארוך ממצה את הקצר. בכל מקרה, בנושא הפעלת שני מאסרים מותנים מאותו גזר דין לבית המשפט שיקול דעת כיצד להפעילם ולא קיים כלל מנחה בנושא כפי שקיים בסעיף 58 לחוק העונשין (ע"פ 3205/12 מדינת ישראל נ' סרגי ניקולייב ואח' (24.2.2013); להלן - עניין ניקולייב; רע"פ 4935/12 עמאר נ' מדינת ישראל (13.1.2013), פסקה כח'; להלן - עניין עמאר; ראו גם בנושא: עפ"ג (חי') 20857-03-14 חיים אוטמזגין חיון נ' מדינת ישראל (29.5.2014) ומנגד: עפ"ג 16297-07-14 מדינת ישראל נ' גנאם (18.9.2014)).

17. בבואי לקבוע את אופן הפעלת מאסרים מותנים אלו, בינם לבין עצמם, הבאתי בחשבון לא רק שהכוונה הייתה התאמת הענישה למעשה העתידי, אלא שמדובר בשני מאסרים מותנים שהוטלו באותו גזר דין בשל מסכת עבריינית אחת (עניין ניקולייב; עניין עמאר). אף נתון זה תומך בחפיפה בין שני העונשים המותנים. אני מודע לכך שפסקי דין אלו ניתנו טרם ביטולו של סעיף 45(א) לחוק העונשין במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, ואולם ההיגיון שבבסיס הלכה זו יפה גם לאחר ביטולו של סעיף 45(א) הנ"ל שהרי "צבירתם של מספר עונשים תתאים בעיקר לסיטואציה שבה בין מספר עבירות אין כל זיקה..." (ע"פ 4517/04 מסרואה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 119). ודוק: שני המאסרים המותנים הוטלו בגין מעשה עברייני אחד ואף העבירות המפעילות אותם בוצעו במסגרת מעשה עברייני אחד (ובכל מקרה הצדדים עתרו לראות את כלל העבירות כאירוע אחד). אף נתון זה תומך בחפיפת שני העונשים המותנים בינם לבין עצמם. אציין עוד שהפעלת שני המאסרים המותנים במצטבר (היינו הפעלת 9 חודשי מאסר) נראית בעיני מחמירה מידי במקרה זה. ביחס למאסר המותנה הנוסף שהוטל במסגרת תיק אחר, ראיתי להפעילו מחצית באופן מצטבר לעונש המותנה האחר (היינו למאסר המותנה בן ה-6 חודשים שהופעל) וזאת תוך שאני נותן דעתי לעונש הכולל שראוי להטיל על הנאשמת. עם זאת, התוצאה (8 חודשי מאסר) תופעל במצטבר לעונש שיוטל שכן לא מצאתי בנושא זה נימוק ראוי המצדיק חפיפה כנדרש בסעיף 58 לחוק העונשין (ע"פ 10173/16 מדינת ישראל נ' תמיר טאהא (14.2.2017)). אדרבה - העבר הפלילי, ההתמכרות והיעדר הפחתה בתמונת המסוכנות, מצדיקים דווקא להורות על צבירת העונש שנועד להרתיע ולא השיג את מטרתו.

18. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת שני עונשי מאסר מותנים בני 3 חודשים ו-6 שהוטלו על הנאשמת בת"פ 10469-07-23 (שלום עכו, גזר הדין מיום 23.10.23) וזאת באופן חופף האחד לשני. אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים שהוטל על הנאשמת בת"פ 56615-07-22 (שלום חיפה, גזר הדין מיום 26.3.24) וזאת באופן שחודשיים יצטברו לתוצאה הנ"ל והיתרה תחפוף.

סה"כ מופעלים 8 חודשי מאסר מותנה. תוצאה זו תצטבר לעונש אותו הטלתי.

ג. התוצאה היא שמוטלים על הנאשמת 14 חודשי מאסר החל מיום מעצרה - 29.5.24

ד. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשעה.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד חשוון תשפ"ה, 25 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.